ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 764/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Μαρτίου 1989

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 763/89 [2], και ιδίως το άρθρο 5γ παράγραφος 6,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [3],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [4],

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1110/88 [6], προβλέπει στο άρθρο 3 ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ορισμένες ιδιαίτερες καταστάσεις για τον προσδιορισμό των ποσοτήτων αναφοράς· ότι οι καταστάσεις που μπορούν να οδηγήσουν στη χορήγηση μιας ειδικής ποσότητας λαμβανομένης από την εθνική εφεδρική ποσότητα δεν καλύπτουν τους παραγωγούς που έχουν αναλάβει μια δέσμευση δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί θεσπίσεως ενός καθεστώτος πριμοδοτήσεων μη εμπορίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και μετατροπής της αγέλης βοοειδών γαλακτοπαραγωγής [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1300/84 [8], και οι οποίοι δεν έχουν ως εκ τούτου παραδώσει γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη από το σχετικό κράτος μέλος, εκτός αν οι παραγωγοί αυτοί έχουν πραγματοποιήσει επενδύσεις ή ένα σχέδιο ανάπτυξης ή είναι νέοι καλλιεργητές· ότι το Δικαστήριο, στις αποφάσεις του της 28ης Απριλίου 1988 για τις υποθέσεις 120/86 και 170/86, έκρινε ότι οι εν λόγω παραγωγοί δεν πρέπει να αποκλείονται από τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς εξαιτίας της δέσμευσης που ανέλαβαν να μην παραδίδουν γάλα κατά τη διάρκεια του εν λόγω έτους αναφοράς· ότι είναι, επομένως, αναγκαίο να συμπληρωθεί με νέο άρθρο ο κατάλογος των ιδιαίτερων καταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3 προκειμένου οι σχετικοί παραγωγοί να λαμβάνουν μια ειδική ποσότητα αναφοράς «παραδόσεις» ή/και «άμεσες πωλήσεις»·

ότι οι παραγωγοί αυτοί δεν μπορούν ωστόσο να απαιτούν τη χορήγηση των ποσοτήτων αυτών, εκτός εάν ανταποκρίνονται σε ορισμένα κριτήρια επιλεξιμότητας αποδεικνύοντας έτσι την πρόθεσή τους και τις πραγματικές τους δυνατότητες να ξαναρχίσουν τη γαλακτοκομική παραγωγή καθώς και την αδυναμία τους να λάβουν ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84·

ότι αυτοί οι παραγωγοί, σε αντίθεση με τους παραγωγούς που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84, δεν παρέδωσαν γάλα κατά το έτος αναφοράς και, για το λόγο αυτό, δεν συνετέλεσαν στη δημιουργία της συνολικής εγγυημένης ποσότητας ανά κράτος μέλος, που καθορίζεται με βάση τις ποσότητες που πραγματικά παραδόθηκαν σε κάθε κράτος μέλος· ότι, σε αντίθεση με τους παραγωγούς που αναφέρονται στο άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, αυτοί οι ίδιοι παραγωγοί έχουν δικαίωμα να ζητήσουν τη χορήγηση ορισμένης ποσότητας αναφοράς, όπως άλλωστε έκρινε και το Δικαστήριο στις ανωτέρω αποφάσεις του· ότι, κάτω από αυτές τις συνθήκες, η κατάσταση των εν λόγω παραγωγών χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερα στοιχεία·

ότι θα πρέπει κατά συνέπεια να ορισθεί μια αναφορά παραγωγής με βάση τα τελευταία αριθμητικά στοιχεία που ήταν γνωστά και αποδεκτά από την αρμόδια αρχή πριν από τη θέση σε εφαρμογή του προγράμματος μη εμπορίας ή μετατροπής·

ότι, κάτω από αυτές τις συνθήκες, θα πρέπει, για να ληφθούν υπόψη τα διάφορα συμφέροντα, αφενός να αυξηθεί κατά 600 000 τόνους η εφεδρική κοινοτική ποσότητα που ορίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2237/88 [9], ώστε να υπάρξουν οι αναγκαίες διαθέσιμες ποσότητες που χρειάζονται για να χορηγηθούν οι αναγκαίες ποσότητες αναφοράς στους συγκεκριμένους παραγωγούς και, αφετέρου, να περιορισθούν οι εν λόγω ποσότητες σε 60 % της προαναφερόμενης αναφοράς παραγωγής λαμβάνοντας υπόψη την επιτακτική ανάγκη να μη θιγεί η εύθραυστη σταθερότητα που είχε επιτευχθεί επί του παρόντος στην αγορά γαλακτοκομικών προϊόντων·

ότι οι χορηγούμενες ποσότητες δεν προορίζονται να αποτελέσουν παροχή αχρεωστήτου κέρδους αλλά να παραχθούν πραγματικά από τους παραγωγούς στους οποίους εδόθησαν· ότι θα πρέπει για το σκοπό αυτό να υποβληθούν σε ορισμένους περιοριστικούς όρους·

ότι, στην περίπτωση που ο παραγωγός έχει ξαναρχίσει την παραγωγή πριν να του χορηγηθεί η ειδική ποσότητα αναφοράς, οι ποσότητες που έχουν παραχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο είναι δίκαιο να μην υπαχθούν στην πληρωμή της εισφοράς, εντός των ορίων της χορηγηθείσας ποσότητας αναφοράς·

ότι το άρθρο 4α επιτρέπει τις εκ νέου χορηγήσεις των ποσοτήτων που δεν χρησιμοποιήθηκαν από τους αγοραστές ή τους παραγωγούς προς όφελος άλλων αγοραστών ή παρα-

(1) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.
(2) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
(3) ΕΕ αριθ. C 12 της 16. 1. 1989.
(4) ΕΕ αριθ. C 337 της 31. 12. 1988, σ. 16.
(5) ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 13.
(6) ΕΕ αριθ. L 110 της 29. 4. 1988, σ. 28.
(7) ΕΕ αριθ. L 131 της 26. 5. 1977, σ. 1.
(8) ΕΕ αριθ. L 125 της 12. 5. 1984, σ. 3.
(9) ΕΕ αριθ. L 197 της 26. 7. 1988, σ. 39.

γωγών· ότι στην περίπτωση αυτή η εισφορά εισπράττεται μόνον επί των ποσοτήτων που υπερβαίνουν τις ατομικές ποσότητες αναφοράς, έτσι όπως αυτές διορθώνονται με τις εν λόγω ανακατανομές· ότι οι διατάξεις αυτές, οι οποίες εφαρμόζονται σε επίπεδο οφειλέτη και στο ποσό της ποσότητας αναφοράς το οποίο όντως δικαιούται, δημιούργησαν στα κράτη μέλη ορισμένα προβλήματα εφαρμογής κατά την εφαρμογή του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς· ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι δυσκολίες που αντιμετώπισαν τα κράτη μέλη για να γίνει δεκτό, όσον αφορά τις δύο πρώτες περιόδους εφαρμογής του καθεστώτος, ότι η εισφορά θα καταβάλλεται στην Κοινότητα μόνο σε περίπτωση υπέρβασης της μιας ή της άλλης από τις δύο συνολικές εγγυημένες ποσότητες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 τροποποιείται ως εξής:

1. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 3α*

1. Ο παραγωγός που αναφέρεται στο άρθρο 12 στοιχείο γ) τρίτο εδάφιο:

— του οποίου η περίοδος μη εμπορίας ή μετατροπής, κατ' εκτέλεση της δέσμευσης που αναλαμβάνει δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, λήγει μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1983, ή μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 1983 στα κράτη μέλη στα οποία η συλλογή γάλακτος των μηνών από τον Απρίλιο έως τον Σεπτέμβριο είναι τουλάχιστον διπλάσια από τη συλλογή των μηνών από τον Οκτώβριο έως τον Μάρτιο του επόμενου έτους,

— που δεν έλαβε ποσότητα αναφαράς υπό τις συνθήκες που ορίζονται δυνάμει των άρθρων 5 παράγραφος 4 στοιχείο β) ή/και του άρθρου 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1546/88 [1] ή/και εφόσον πρόκειται για εκείνον στον οποίο εκχωρείται η πριμοδότηση, δυνάμει του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού,

λαμβάνει προσωρινά, κατόπιν αιτήσεώς του που υποβάλλει εντός προθεσμίας τριών μηνών από τις 29 Μαρτίου 1989, ειδική ποσότητα αναφοράς υπό τον όρο ότι ο παραγωγός αυτός:

α) δεν έχει παύσει τη δραστηριότητά του στα πλαίσια του άρθρου 2 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77 ή εκχωρήσει ολόκληρη τη γαλακτοκομική του εκμετάλλευση πριν τη λήξη της περιόδου μη εμπορίας ή μετατροπής·

β) δεν έχει αποδείξει, προς υποστήριξη της αιτήσεώς του και κατά τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή, ότι δύναται να παράγει στην εκμετάλλευσή του ποσότητα που φθάνει μέχρι την αιτηθείσα ποσότητα αναφοράς·

γ) αναλαμβάνει τη δέσμευση να πωλεί γάλα ή άλλα προϊόντα απευθείας στον καταναλωτή ή/και να παραδίδει γάλα σ' έναν αγοραστή·

δ) αναλαμβάνει τη δέσμευση, όσον αφορά την ειδική ποσότητα αναφοράς, να μη ζητήσει να υπαχθεί σε οποιοδήποτε πρόγραμμα εγκατάλειψης ποσοτήτων αναφοράς μέχρι το τέλος του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς.

2. Η ειδική ποσότητα αναφοράς ισούται προς το 60 % της παραδοθείσας ποσότητας γάλακτος που επωλήθη από τον παραγωγό κατά τους δώδεκα ημερολογιακούς μήνες που προηγήθηκαν του μηνός κατάθεσης της αίτησης για χορήγηση πριμοδότησης μη εμπορίας ή μετατροπής, όπως καθορίζεται από την οικεία αρμόδια αρχή δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1391/78 [2], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 84/83 [3], και για την οποία ο παραγωγός δεν έχασε το δικαίωμα πριμοδότησης.

Σε περίπτωση που ο παραγωγός έλαβε ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 3 σημεία 1 και 2 ή/και του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ), η ποσότητα αυτή αφαιρείται από την ειδική ποσότητα αναφοράς που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Σε περίπτωση που ο παραγωγός εκχώρησε μέρος της εκμετάλλευσής του κατά τη διάρκεια της περιόδου μη εμπορίας ή μετατροπής:

— η ειδική ποσότητα αναφοράς του εκχωρούντος, όπως καθορίζεται ανωτέρω, ισούται με το 60 % της ποσότητας για την οποία είχε διατηρηθεί το δικαίωμα πριμοδότησης,

— η ειδική ποσότητα αναφοράς του προσώπου στο οποίο εκχωρείται μέρος της εκμετάλλευσης, όπως καθορίζεται ανωτέρω, ισούται με το 60 % της ποσότητας για την οποία είχε αποκτηθεί το δικαίωμα πριμοδότησης.

3. Εάν, εντός προθεσμίας δύο ετών από τις 29 Μαρτίου 1989, ο παραγωγός μπορέσει να παράσχει στην αρμόδια αρχή επαρκείς αποδείξεις για το ότι έχει πραγματικά ξαναρχίσει τις άμεσες πωλήσεις ή/και τις παραδόσεις και ότι αυτές οι άμεσες πωλήσεις ή/και παραδόσεις έφθασαν κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών σε επίπεδο ίσο ή μεγαλύτερο από 80 % της προσωρινής ποσότητας αναφοράς, η ειδική ποσότητα αναφοράς τού χορηγείται οριστικά. Στην αντίθετη περίπτωση, η προσωρινή ποσότητα αναφοράς επιστρέφεται ολόκληρη στην κοινοτική εφεδρική ποσότητα. Το ύψος των άμεσων πωλήσεων ή/και των πραγματικών παραδόσεων ορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη του ρυθμού παραγωγής στην εκμετάλλευση του παραγωγού, τις εποχιακές συνθήκες και κάθε άλλη εξαιρετική περίσταση.

4. Το τμήμα της ειδικής ποσότητας αναφοράς που δεν προορίζεται να χρησιμοποιηθεί κατά τη διάρκεια περιόδου δώδεκα μηνών δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσωρινής παραχώρησης που αναφέρεται στο άρθρο 5γ παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68.

Σε περίπτωση πώλησης ή εκμίσθωσης της εκμετάλλευσης πριν από τη λήξη της όγδοης περιόδου εφαρμογής του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς, η ειδική ποσότητα αναφοράς επιστρέφεται στην κοινοτική ή εφεδρική ποσότητα. Σε περίπτωση πώλησης ή εκμίσθω-

σης μόνο μέρους της εκμετάλλευσης, στην κοινοτική εφεδρική ποσότητα επιστρέφεται μόνον ένα τμήμα της ειδικής ποσότητας αναφοράς. Αυτό το τμήμα υπολογίζεται σε συνάρτηση με την κτηνοτροφική έκταση που πωλείται ή εκμισθώνεται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68.

5. Ο παραγωγός που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και ο οποίος λαμβάνει ειδική ποσότητα αναφοράς υπό τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 δεν οφείλει τη συμπληρωματική εισφορά για τις ποσότητες που έχουν παραχθεί πριν από την έκτη περίοδο εφαρμογής του καθεστώτος και οι οποίες δεν υπερβαίνουν την προσωρινή ειδική ποσότητα αναφοράς.

6. Οι ειδικές ποσότητες αναφοράς που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κανενός προγράμματος εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής μέχρι το τέλος του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς.

(1) ΕΕ αριθ. L 139 της 4. 6. 1988, σ. 12.
(2) ΕΕ αριθ. L 167 της 24. 6. 1978, σ. 45.
(3) ΕΕ αριθ. L 13 της 15. 1. 1983, σ. 5.»

2. Στο άρθρο 4α παράγραφος 3α, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ωστόσο, για τις δύο πρώτες περιόδους εφαρμογής σε κάθε κράτος μέλος του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς, το ποσό των εισφορών που οφείλονται στην Κοινότητα περιορίζεται στην υπέρβαση της συνολικής εγγυημένης ποσότητας που αναφέρεται στο άρθρο 5γ παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 ή/και της συνολικής εγγυημένης ποσότητας που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.»

3. Στο άρθρο 12 στοιχείο γ), προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Για την εφαρμογή του άρθρου 3α, θεωρείται ως παραγωγός ο κάτοχος γεωργικής εκμετάλλευσης —ο οποίος μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων— του οποίου η εκμετάλλευση βρίσκεται εντός του γεωγραφικού εδάφους της Κοινότητας.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Μαρτίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. ROMERO HERRERA